

UCHWAŁA NR
RADY GMINY MIRÓW
z dnia

w sprawie nadania nazwy placowi znajdującemu się obok Urzędu Gminy Mirów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art.40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) Rada Gminy Mirów uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Placowi położonemu w Mirowie Starym na działce o numerze ewidencyjnym 152/1, obręb 0005 Mirów Stary, nadaje się nazwę „Plac im. Rotmistrza Jana Prendowskiego”.
2. Położenie placu, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik graficzny nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Mirów.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Załącznik nr 4 do Zarządzenia
nr 22/2026 Wójta Gminy
Mirów z dnia 22.04.2026 r.

Załącznik nr 1
do Uchwały nr ... Rady Gminy
Mirów w Mirowie Starym z
dnia

Uzasadnienie:

W świetle art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025, poz. 1153) do wyłącznej właściwości Rady Gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach nazw ulic i placów będących drogami publicznymi i lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889), a także wznoszenia pomników.

Plac obok Urzędu Gminy Mirów, stanowiący działkę nr ewidencyjny 152/1, obręb 0005 Mirów Stary, stanowiący własność Gminy Mirów, nie posiada dotychczas żadnej nazwy. Zasadnym jest, aby w celach zarówno formalnych, informacyjnych, jak i orientacyjnych nadać temu obiektowi oficjalną nazwę.

W niniejszej uchwale zaproponowana została nazwa: „*Plac Rotmistrza Jana Prendowskiego*”

Jan Chrzyciel Wojciech Prendowski h. Korwin, urodził się w dniu 24 czerwca 1839 roku w Mirowie (woj. mazowieckie, pow. szydłowiecki), zmarł 09 września 1905 r. w Dąbrowicy, k. Janowa w Galicji. Syn Ludwika i Wiktorii Wiśniewskiej. Brat m.in. Czesława i Józefa zaangażowanych w Powstanie.

W 1856 r. ukończył gimnazjum w Radomiu. Dzierżawca dóbr Szydłówek. 08 marca 1861 r. brał udział w wielkiej patriotycznej manifestacji w Warszawie, cudem unikając pchnięcia bagnetem.

W 1863 r. przy swoim dworze zgromadził grupę 10 ochotników, do których dołączyło potem 15 zgromadzonych w Mircu u brata Józefa. Dowodził tym oddziałem przy napadzie na Szydłowiec, potem służył jako szeregowy, następnie porucznik w końcu rotmistrz w oddziale Langiewicza, Czachowskiego i Bosaka. Oprócz udziału w walkach z oddziałem zaufanej kawalerii wykonywał prace z działań organizacyjnych, egzekwował od ziemian należności na cele narodowe, walczył z pojawiającym się bandytyzmem, jeździł na zwiady. W oddziale tym traktował siebie na równi z podwładnymi przydzielając sobie najcięższe zadania - dlatego był niezwykle poważany i kochany przez powstańców.

Walczył pod Szydłowcem, Błotem, Bzinem, Wąchockiem, Świętym Krzyżem, Staszowem, Uniejowem, Małogoszczą, Pieskową Skałą, Skałą i po kilkumiesięcznej przerwie pod Rybnicą, Opatowem, Ocieszkami i Bodziechowem. Jako porucznik dowodził oddziałami kawalerii Langiewicza, w bitwie pod Świętym Krzyżem (5 plut.), pod Staszowem (8 plut.). Na jesieni ponownie mianowany porucznikiem, w bitwie opatowskiej jako rotmistrz 4 szwadronu. Ranny pod Bodzechowem i Jaworem Soleckim.

Wyjechał za granicę, przybywając głównie w Rzymie u kuzyna Henryka Prendowskiego. Do kraju powrócił w 1866, został aresztowany i osadzony w Cytadeli. Zesłany na 5 lat katorgi, a później na osiedlenie do Tomsku. W czasie zesłania faktycznie przebywał w Minusińsku, gdzie założył sklep.

Załącznik nr 4 do Zarządzenia
nr 22/2026 Wójta Gminy
Mirów z dnia 22.04.2026 r.

Powrócił w 1871 i zamieszkał u brata Czesława w Dźwiniaczu Górnym.
Zmarł w Dąbrowicy k. Janowa (pow. gródecki k/Lwowa).

Plac obok Urzędu Gminy Mirów jest doskonałym miejscem dla upamiętnienia bohatera Powstania
Styczniowego pochodzącego z Mirowa.

W związku z powyższym podjęcie przedmiotowej uchwały jest w pełni uzasadnione.